

ск са-омекотява въ сц. Тъзи ръкописъ е издадена съ кирилловски букви и обяснена отъ В. Копитара въ 1836 г. въ Виена.

VI. *Открышлекъ отъ юевангелие, у А. Михановича въ Цариградъ:* То сѫ два пергаменни листа въ малка четвъртинка, подарены отъ Мина на императорска (австрійский) генералный консулъ Михановича. По нѣкои извѣстія тъзи листовы трѣба да сѫ отъ Зографско-то юевангелие и съдѣржаватъ въ себѣ си изъ юевангелие-то св. Матоєя 5-та и 6-та главы нецѣлы въ 124 редове. На празно-то отъ страна, а нѣкадъ и въ текста находжать-са кирилловски приписки и поправки отъ много подирешенъ корректоръ. Правописаніе-то и намѣстье особито: срѣща-са размѣнено ту шт, ту щ, рѣдко н, никадъ нї и друг. так. Списъкъ-тъ на молитва-та: „отъ ѿ насъ“ ю у В. Григоровича; цѣлъ открышлекъ съ кирилловски букви — у Ф. Миклошича.

VII. *Пергамененъ листъ съ открышлеци отъ другий листъ у В. Григоровича.* Писмо-то му съ-вѣмъ открыто или измыто, тѣй щото може да са-распознае само туй, че ръкописъ-та съдѣржавала въ себе-си духовны творенія и принадлежала къ ръ-кописи-тѣ на първы-тѣ времена (доказателство „въ прѣвѣж мѣрѣ“). Тъзи ръкописъ происхожда изъ мъ-настыря св. Иоанна Рилскаго.

VIII. *Обрѣзанъ пергамененъ листъ у Григорорича,* който обуема въ себе-си членіе изъ юевангелие-то св. Иоанна; той происхожда изъ Охридскаго Мъна-стыря или храмъ.